ABONNEMENTS

Annonces Légales

Annonces Commerciales

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

NĂM THỨ HAI SỐ 240
Ngày thứ sáu
16 Janvier 1925

Tổng-lý kiêm Chủ-bút
NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

BẢO QUẢN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)

GIÁ BÁN

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÍNH

MỖI TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

TẾT

Qua bốn mùa : xuân, hạ, thu, đông mà đến tết ! Qua mười hai tháng : giêng, hai, ba, tư, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, một, chạp mà đến tết ! Trong đời người bảy, tám mươi năm, bảy, tám mươi lần tết / Trong thế-kỷ một trăm năm, một trăm lần tết ! Cái tiếng «tết» đối với ta nghe đã cũ mèm lắm rồi ! Mà cả đến bài xã - thuyết đăng trên tờ báo nói truyện về « tết » cũng là câu truyện củ mèm lắm rồi ! Biết rằng cũ mèm, mà hằng năm vẫn phải tết ; vẫn phải nói truyện tết ; vẫn phải lo về tết ; cái tết đối với ta hình như có duyên nợ chi đây !

Theo dương - lịch thì mặt trời đi quanh hết một vòng trái đất là đến tết ; theo âm - lịch như nước ta thì mặt trăng đi quanh hết một vòng trái đất là đến tết. Cái quan - niệm của quốc-dân ta đối với ngày tết thế nào ? Tưởng chẳng cần phải nói thì ai cũng biết. Ở trong nhà thì sắm - sửa linh-đình, dễ hòng ăn tết ; ra ngoài đường thì mua bán tấp-nập, tinh những hàng tốt ; từ trẻ con đến người lớn, ai cũng muốn có một bộ quần áo mới để ăn tết, từ thành-thị tới thôn quê, ai gặp nhau cũng hỏi đến câu truyện tết ; lắm người cho tết đến hình như là mình thiên-cư sang một thế-giới riêng ; lắm người cho tết đến hình như là mình đổi-thay một bộ người khác : các nước trên hoàn-cầu hơn sáu mươi nước ; các dân-tộc trên hoàn-cầu hơn mấy ngàn triệu dân ; nhưng có lẽ không nước nào, dân-tộc nào đối với tết có một cái cảm-tình mặn mà như nước ta, dân-tộc ta vậy.

Vậy thì tết đối với ta có bổ - ích gì không ? Ta đối với tết nên thế nào ? Đó là một đều cần phải giải - quyết. Nói đến giải-quyết thì ai là người biết đau lòng đến quyền-lợi nước-nhà cũng phải buồn-rầu mà than rằng : nước ta mỗi năm một lần tết tức là một lần gánh vàng đi đổ sông Ngô, nếu cứ giữ mãi thế nầy, thì tiền-của nước nhà sẽ như chén nước rịnh ngày cạn, không bao lâu chỉ còn trơ một cái chén không, cái tết không những không đáng mừng, mà lại là một cái đáng lo cho quốc-dân ta đó ! Lời than - phiền ấy phải hay không ? Tưởng quốc-dân ta cũng đã dư biết. Nầy ai chẳng thấy : mỗi năm tết đến, người ta nô-nức nhau đi sắm tết, mà hỏi sắm tết ở đâu ? Thì phi ở mấy cửa tiệm khách - trú thì ở mấy cửa tiệm Chà-và. quần-áo muốn cho cực-kỳ-đẹp ; đồ vật muốn cho cực-kỳ-sang ; song cái đẹp cái sang đó đều ngưỡng-vọng ở mấy anh Tàu, mấy anh Tàu dòm biết cái lòng ham-muốn của người mình như dại như điên, nên càng thừa cơ bắt chẹt, có người vì độ nầy là độ người Tàu trúc túi Annam tưởng không phải là câu nói quá ! Hỏi tưởng đến con nhà Hồng - lạc, quanh năm chơn lấm tay bùn, bát mồ hôi đổi lấy bát cơm, trong cái kỷ-hạng ba trăm sáu mươi ngày chỉ có ngày tết là ngày được tạm nghỉ-ngơi thong -thả ; cái-quần xà-lỏn quanh năm chỉ tối kia, nay đã được một vài ngày bỏ dài xuống ; cái gót chơn đóng phên kia nay đã được một vài ngày tạm xỏ vào đôi guốc hay đôi giày ; cái bộ quần xanh áo xanh dầm sương dãi nắng kia, nay đã được một vài ngày tạm cởi ra mà bịt khăn đóng áo tố vào ; cái miệng nghiến quanh năm những cá khô mắm mặn kia, nay đã được một vài ngày lạm-hưởng những vị thịt mỡ đưa hành, trái hồng miếng mứt ; vậy thì ngày tết kia tuy là ngày ăn mừng năm mới, song chính là ngày nghỉ-ngơi cái thân-xác của con nhà Annam ; chính là ngày trong đời người còn có đôi chút lạc-thú của con nhà Annam.

Vậy thì ta đối với tết phải thế nào ? Nói đến đây không được không trách cho cái tánh vô-tâm vô-trí, dùng đồng tiền không biết dùng ; dùng thì-giờ không biết dùng của người mình, đã hay rằng có lúc khó-nhọc phải có lúc thanh - nhàn ; có lúc lam-lụ phải có lúc vui-sướng ; ba ngày tết là ba ngày báo-đền trong một năm của con nhà Annam, song cũng vì dùng đồng-tiền không hạng-định ; dùng thì-giờ không đúng mực ; mà thành ra khí thái quá khi bất-cập, có người đối với tết ngoài sự uống-ăn lu-bù ra, không còn có chủ - đích gì ; có người gặp ngày tết rồi sanh ra cờ-bạc chơi-bời ; có người thích trưng - bày những đồ mới-lạ để lòa-loạt mắt người mà đến vay nợ lãi để sắm đồ ngoại-hóa ; có người ham những cuộc chơi-bời trước mắt mà đến quên cả thì-giờ ; quên cả bổn-phận ; lại còn một cái bịnh đã ăn sâu vào tim - phổi người mình là cái bịnh mê-tín dị-đoan, nào coi ngày coi giờ ; nào cữ cái nọ cái kia, tự mình không có chủ-đích, chỉ tin ở mấy quyển sách nát của anh Tàu truyền lại tự bao giờ, việc lớn tày trời, cũng đợi ăn tết rồi sẽ hay ; việc tuy cần-cấp cũng còn coi ngày xuất-hành đã ; công-việc vì thế mà bỏ - trễ ; cơ hội vì thế mà lỡ - làn ; huống chi ở vào thời-buổi nầy là thời - buổi cạnh-tranh, cạnh - tranh bằng kim - tiền ; cạnh-tranh bằng thì-giờ ; mà người mình kim-tiền đã cống-hiến cho khách, chà ; thì-giờ cũng phó mặc cho qua ngày tháng ; được ngày nào hãy ăn ngày ấy ; được ngày nào hãy vui ngày ấy, rồi ra xong tết lại nai lưng ra mà làm mọi cho mấy anh khách, anh chà, thiệt chưa thấy cái dân-tộc nào đáng đau-đớn như dân-tộc mình ! Huống chi người ta không phải đội đá sống đời, mỗi lần tết đến là đeo thêm một tuổi, thêm một tuổi là sanh - mạng ngắn đi một năm, con đường dài đăng-đẳng kia, ta đã chẳng đi được một bước nào ; cái bực thang vô-hạng kia, ta đã chẳng leo được một bực nào ; vậy mà tháng cứ qua ; năm cứ lại ; mỗi năm một tuổi, như đuổi xuân đi, cái già sồng-sộc nó thì theo sau, trông thấy tết đến, lại ngẫm đến thân-thế mình, sự-nghiệp mình, mà sanh lòng cảm-động, hình như nó báo cho ta biết rằng : « thì-giờ chẳng đợi người đâu, tết nầy tết khác, nối gót nhau mà đến bây giờ, nếu người không mở to con mắt ; khoét rộng lỗ tai ; ráng đem hết bình-sanh khí-lực mà hăm-hở lên vỏ-đài, thì không bao lâu cái sầu tết kia sẽ càng ngày càng chồng-chất mãi lên, làm cho người phải già, người phải chết, mà sự-nghiệp người chưa có gì ; danh-tiếng người chưa có gì ; người sẽ cùng với cỏ-cây cùng nát-mục vậy ! »

Ấy đó ! Tết là một cái dấu-hiệu như thế, đồng-bào ta có đáng lấy làm buồn chăng ? Kia xem như người Tây theo dương-lịch mà mỗi năm ăn tết, thì cái tết đó chỉ như một cái dấu-hiệu rằng năm đã bắt đầu, ví như cây-lô-mét bên lề đường ; tiếng trống điểm canh ; tiếng gà gáy sáng ; chớ có phải mượn tết làm một cuộc ăn uống ; một trò vui-chơi ; một dịp cống - hiến của mồ hôi nước mắt cho khách tha-bang đâu !

Độ nầy là độ gần tết, cái quan-niệm của quốc-dân ta, người thì vui - mừng cho tết đã tới ; người thì lo - lắng vì không có cái gì để xài tết. Ôi ! Ngày cũng ngày nầy ; tháng cũng tháng nầy ; năm cũng năm nầy ; tết cũng tết nầy ; vui gì mà vui ; lo gì mà lo ; mà có lo nữa là chỉ lo cho người mình tết nào cũng như tết nầy mà thôi !

NAM-KIỀU

VẠN UYỂN

TỐNG TÁO-QUÂN CẨM THUẬT

Về xuân ông lại phải lên trời,
Bỏ một nhà lan lạnh một tôi.
Muôn việc tinh ma thôi cứ nói,
Mấy đều bạc ác chớ kiên lời.
Người ta mà thử càng tăng số,
Tiền bạc mà dua lắm hại đời.
Còn chuyện của tôi ông nhớ hỏi,
Hỏi chừng nào mới khỏi trần ai ??

II

Trần ai nầy dại có mình tôi.
Nghèo mạt mà sao cứ nhiệp đùi.
Cứ hát cứ ngâm rồi cứ uống,
Không danh không lợi cũng không nài.
Trưng con mắt trắng xem người thế,
Bịt lỗ tai trong lẫn sự đời.
Mấy chốc năm rồi trên trái đất,
Chưa làm chi đặng đỡ trời coi !

III

À nhớ đem theo một ít tờ,
Ít tờ Thời-Báo thử trình thưa.
Phê bình cái mục xem vui quá !
Tác giả ngòi văn viết chẳng vừa.
Đắc chí Nam-Kiều cười hả hả.
Bực mình Đông-Nghiệp ngó lơ lơ.
Nghe đồn họ tức không lời đáp,
Để mướn du côn đánh trả thù.

Quốc-Biểu.

ĐÔNG THIÊN DẠ VỌ

Đất giận trời hờn cớ bởi đâu ?
Đêm đông xuôi có trận mưa dào.
Lạnh lùng gió bấc năm canh lụn,
Tầm tả hiên tây mấy giọt sầu.
Vầy lửa thơ sanh chăm đọc sách,
Cặm sào ngư lão sớm phăn câu.
Bao chừ ngớt hạt, tan sương giá,
Cho kẻ trông chờ phỉ ước ao.

Thuần-Đức.

VĂN NỮ-GIỚI

LUẬN VỀ CHỮ NAM-NỮ BÌNH-QUYỀN

Theo lẽ lối nước ta từ mấy ngàn năm nay, lễ nghĩa phong tục đều y một mực như Tàu, không bao giờ thay đổi. Từ ngày phong hội mở mang, hóa ngoài tràng đến, bạn nữ-lưu ta mới thấy được cái phong hóa Âu-tây có lạ khác với Á-đông nhiều.

Chữ nam nữ bình quyền « *đờn-ông đờn bà ngang quyền với nhau* » *bên Âu-tây lấy làm thường mà ta mới nghe thì cho làm lạ lắm ; vì xưa nay ta chỉ nghe câu chữ Tàu dạy rằng :* Vô vi phụ tử, *nghĩa là đờn-bà không được trái ý chồng.* Nam ngoại nữ nội, *nghĩa là đờn - ông lo việc ở ngoài, còn đờn-bà thời lo việc ở trong nhà mà thôi ;* phu xướng phụ tùy, *nghĩa là đờn ông nói sao, thời đờn - bà phải nghe theo vậy. Đại khái những câu khuyên răng đờn-bà và làm giới hạn bó buộc đờn bà như vậy, thời người đờn bà chỉ biết chăm lo trong bếp núc, ngoài ra nữa thôi cũng đều chịu quyền phép anh chồng mà thôi.*

Chị em ôi ! lâu nay chúng ta chịu ở trong vòng áp-chế nam tử như vậy, bây giờ đây ta mới biết rằng phong-hóa Âu-tây đờn-bà ngang quyền với đờn-ông ; tưởng-rằng chị em nghe qua chữ Nam-nữ bình quyền *cũng vui mừng lắm phải không?*

Vậy mà em đây xin bàn đi nói lại cho chị em nghe :

Vẫn cái sự hạn chế của chúng ta có nhiều điều quá ép làm cho chúng ta trọn đời không hưởng được quyền tự-do như các hạng đờn-bà bên Âu-tây. Song chị em hãy nghĩ lại mà coi : Người đờn-bà Âu-tây đối với hạng đờn-bà nước ta thời cái trình-độ học thức ta không có phần nào sánh được, cái trình-độ học-thức ta không sánh được, thời ta còn có cái tư-cách gì mà vượt bậc trên người đờn ông. Thế thời cái chữ bình quyền *ta chưa nói được, chưa bắt chước được. Nếu ta mà gắp xướng ra một cái chủ-nghĩa bình-quyền, thời đc là tất cả bọn quần xoa nước ta dậy lên mà khuynh hướng về cái chủ-nghĩa ấy ; có lẽ đến hư hoại phong tục ta chăng.*

Sao vậy ? Vì đã thoát ra khỏi cái vòng áp-chế nam-tử rồi thời tất nhiên không chịu cái quyền phép ấy mà sanh ra một tánh cách phản đối ; đã phản đối thời phải theo cái chủ - nghĩa tự - do ; khi ấy mình dùng một lối tự do vững, cả không phải cũ, mới không ra mới ; cái hạng người ấy có phải là làm rối cho phong tục xã-hội không ?

Chi bằng ta cứ giữ cái luân-lý chủ-nghĩa của ta đó mà làm cho trọn đạo ; ta lại phải rộng thêm đường học-thức tư tưởng ra, một ngày kia thành đức thành tài ; ấy là cái quyền áp chế của bọn nam tử kia lần lần phải tiêu duyệt, chính là một cái cơ sở bình-quyền đắp nên từ đó.

Viên-Tiểu-Thơ

Ai chê cách ăn mặc theo lối Tây?

Đã có nhiều nhà hủ-nho cùng nhau bàn rằng : Người nước Nam ngày nay, nói về đường học-thuật tư tưởng thì không có phần nào như Tây, mà cái hình thức bề ngoài phần nhiều đã biến cải theo Tây cả, chỉ bằng ta cứ giữ theo cổ tục ta ngày trước, ăn mặc như kiểu đó nhằm cũng đã trang nhã rồi.

Nếu những lời công kích ấy mà cho rằng đúng thì tôi tưởng rằng cũng chưa phải người thức thời.

Các ông chỉ biết ăn mặc áo dài quần rộng đó là cái lối cũ của tổ tiên ta, chớ các ông lại chưa nghĩ rằng cái lối áo dài quần rộng là cái lối của Tàu di truyền cho ta.

Vì ngày xưa ta học theo chữ Tàu, phong tục Tàu, lễ nghĩa Tàu, nghĩa là người Tàu sang cai trị ta, dầu chỉ biểu cách thế nào ta cũng phải tùy theo, may ra gặp nhằm điều hay thời nhờ, rủi có điều dở, ta cũng phải chịu tuân theo, không thể cải được.

Bởi có, ăn mặc ta phải theo Tàu.

Bây giờ, người Tàu đã hóa cái lối cũ rồi, kiểu ăn mặc áo dài quần rộng là trừ ra khi dỗ dùng việc lễ thôi, còn thường thời dùng kiểu áo quần gọn ghẽ như người Tây vậy.

Chúng ta phải hiểu rằng, sự nệ cổ là một cái dở cho ta, không phải ta dùng theo lối ăn mặc kiểm-thời mà ta bỏ quên mất cả lễ lối của ông cha ta đâu.

Ăn mặc chẳng qua là một sự tiện nghi mà thôi, sự ấy có dũ gì mà buộc vào chữ tinh thần cùng hình thức.

Đây tôi nói về sự tiện nghi ăn mặc theo lối Tây. Nước Nam ta ở gần về miền nhiệt đái, nhưng mà y phục lại hay chuộng đồ đen, đã đen lại dài, cái chất đen nó hấp thọ khí nóng, ấy là hại cho lối vệ-sanh, còn cái kiểu dài thời lại bất tiện cho đường thao-tác (làm lụng) đã hại vệ sanh còn thêm khó cho sự thao tác, thế là cái theo lối ăn mặc Tây đúng rồi, có sự gì bất tiện.

Như muốn không quên lối cũ, sợ rằng lâu ngày bỏ mất đi, thời đã có trừ ra khi nào có lễ lại phải cần dùng theo kiểu y phục xưa ta, hà tất phải nhứt nhứt tỉ gì đừng câu nệ hết sao.

Xin các nhà hủ-nho đừng đem lời dị nghị mà còn công kích rằng *Tây giả*, lời ấy tưởng rằng thái quá, không hiệp với nghĩa chữ thời- nghi.

T. L.

PHÊ BÌNH BÁO GIỚI

— *Lục-tỉnh tân-văn số 1924, ra ngày 9 Janvier 1925, bài « lễ xuất-giá » có câu rằng : « ngày ấy tới chừng rượu sâm-banh gần cạn, ông Nguyễn-viên-Kiều đứng chúc mừng cho hôn nhơn lưỡng nghị quyền, mùi mẻ lời vàng tiếng ngọc của ông ai cũng đã nếm trải nhiều lần rồi».*

«*Mùi mẻ*» gì là « *mùi-mẻ lời vàng tiếng ngọc* » ?

« *Lời vàng tiếng ngọc* » sao lại có « *mùi-mẻ* » ?

—*Lục-tỉnh tân-văn số 1865 ra ngày 27 Octobre 1924, bài «Cũng vì tình.» trong mục thơ - tin, trên thấy đề « Mộng- Huê tiên - sinh yêu kính» ; dưới lại nói « câu chuyện vẫn đã chán mắt, nhàm tai Mộng-huynh» ; cũng là « nên dầu Lê- vinh có tỏ cho Mộng-huynh nghe » v. v...*

Trong một bức thơ, mà tác - giả hết kêu là « *Tiên - sinh* » ; lại kêu là « *huynh* » : hay tác-giả có kêu một cách lộn-xộn như thế để tỏ ra « *vừa kính vừa yêu* » phải chăng ? Lối văn « *viết thơ đăng báo* » cũng là một lối văn riêng và thích-dụng, song trước khi tác-giả muốn viết thơ cho « *Tiên-sinh* » của tác - giả ; hay « *huynh* » của tác-giả ; cũng xin tác-giả niệm cho rằng : « *bức thơ cho bạn là bức thơ riêng ; song đăng lên báo là bức thơ chung* ». — Bức thơ chung không thể viết một cách lộn - xộn như thế được !

— *Trong bài ấy lại có câu : «chừa nên anh Vĩ - sanh khi xưa, còn không sợ cái chết là gì, dám nhắm mắt ôm cầu mà thác cho trọn với tình thay ! »*

Tác-giả nói thế thì lắm lắm ! Vĩ-sanh ngày xưa vì đứng ở dưới cầu chờ người con gái mình hẹn, chờ mãi không thấy đến, tinh-thần ảo - não ; thần-trí tê-mê ; tới khi nước thủy-triều tràn lên, Vĩ-sanh còn si - ngốc vì tình, không hề động chơn, nên bị chết đuối ; chớ có phải Vĩ-sanh có ý tự-tử ở dưới cầu đâu, mà tác - giả nói là « không sợ cái chết là gì ! » Nếu thế sao tỏ ra Vĩ-sanh là khách si - tình ! Vĩ-sanh ở dưới suối vàng nếu có thiêng cũng phải riêng hờn cho tác-giả vì tả cái tâm-lý của khách tình không đúng !

— *Lục-tỉnh tân-văn số 1922, ra ngày 7 Janvier 1925, bài « cái ghen đáng khen », có câu rằng : « hai người đàn mặc rất đẹp, chắc là nội-trợ của các ông liêm-sĩ nhà văn ».*

Xin hỏi tác-giả : hạng người nào là hạng « *liêm-sĩ nhà văn* » ? Vì tác-giả lấy cớ gì mà đoán biết ăn-mặc rất đẹp thì là nội-trợ của các ông *liêm-sĩ nhà văn ?* Con mắt quan-sát của tác - giả cũng kỳ đời thiệt !

— *Trong bài ấy lại có câu : « hai cô lên xe ngồi đối lâu mới thuật chuyện, chắc là chị em đồng-liêu ».*

Tác-giả dùng chữ « *đồng-liêu* » *lại* càng lắm lắm ! « *Đồng- liêu* » nghĩa là « *cùng bạn quan* », vậy, thì nói hai cô kia là « *bạn đồng-liêu* » phỏng có đúng chăng ?

— *Lục-tỉnh tân - văn số 1926 ra ngày 12 Janvier 1925, bài « mưu-trừ đạo-tặc» trên đầu thấy đề rằng: « đầu cho chốn bình-đao, cũng có người tử-sĩ ».*

Tử-sĩ không ở chốn bình-đao thì ở chốn nào ? Hai tiếng « *đầu không* » và « *cũng có* ». Tác-giả đặt câu một cách buồn cười quá !

— *Tân-dân-Báo số 47 ra ngày 12 Janvier 1925, bài xã - thuyết « Tân-học đối với cựu-học », lời - lời cảm-kích ; chữ-chữ nhiệt - thành ; thiệt là một bài có giá-trị, lại có giá - trị nhứt là xem văn có thể biết đặng tâm - chí người ! Mong rằng làng báo xin ít mau mau xuất hiện ra những tay viết báo giỏi ; bài nghị-luận hay ; cho khỏi phụ tờ báo là cuốn lịch-sử đương thời của quốc-dân ; người viết báo là đầu dư-luận của quốc-dân ; mà những kẻ đàn lòa nâng quáng đội lốt mang râu lên diễn-đàn kia trông vào đó mà tự xấu hổ vậy !*

NAM-KIỀU

Tự do diễn-đàn

Bổn - báo tiếp đặng bài sau nầy của một ông bạn gởi tới, lời lẽ tuy có nhiều câu hơi nông-nổi, song cũng trúng vào cái bịnh của những người ham mến những vẻ văn-minh hảo, muốn bắt chước như người mà không ngó lại trình-độ mình, để cho phong-hóa suy đồi; kỷ-cương bại-hoại, thiệt là kẻ có tội chung với quốc-dân, nên bổn-báo vui lòng đăng bài nầy, để chư độc-giả đoán-định.

Đ. P. T. B.

NGỎ CỨNG ÔNG TRUNG-TÂM BÁO TÂN-DÂN

Tôi xưa nay chưa đặng hạnh phước mà nghe tiếng ông, nay đọc báo Tân-Dân thấy bài xã thuyết « Nam nữ bình quyền » của ông viết bàn coi hết, mới hay ông là người học thức rộng xa lắm thì chỉ quanh quẩn trong vòng Đông - Pháp nầy, còn trí-thức ông nhiều lắm cũng trong đám quần xoa. Tôi không phải là hiềm - tâm cũng không lòng muốn tranh ngôn-ngữ chi với ông, song thấy bài ông luận ý-tứ hẹp-hòi, và nhứt là vì câu nầy mà tôi phải mượn báo « Đông-Pháp » tỏ ít lời cho ông rõ.

Ông nói : « Ngày nay những bọn mà ta có thể gọi là bọn « hời ôi ! hay than thời-thế, kêu phong tục tồi bại, bọn ấy một là muốn làm tuồng đạo đức cho xã-hội kính-phục, hai là vì không biết tự-nghe, tự-thấy, tự-đoán, chỉ biết a-dua mà thôi » Xem bấy nhiêu cũng đủ biết ông là người tự-kiêu tự-đắc là bao nhiêu, ông cho những người hay than thời thế đời nay tồi-bại là bọn « hời ôi », bọn « a-dua », tôi chắc ông cũng là người trông đám tồi-bại mới dám đem lời nói ấy mà chê cả, những người lợ cho phong hóa suy đồi vậy. Ông niên canh nay đã mấy mà không thấy phong tục ta nay đã khác xưa, lời thánh triết cách ngôn nay không còn mấy ai để vào dạ, mà lại thấy những tội tà-dâm càng ngày càng tăng số ? Nay chưa nhằm thời-thế mà ông xướng biểu nam-nữ đồng quyền, tôi e cho càng thêm rối loạn trong gia đình, trong xã hội nữa. Như ông có vợ, có em, có vợ, có con gái, ông hãy để cho những người ấy được đồng quyền với ông thì ông sẽ biết trong gia-đạo ông ra thế nào !

Ông nói : Ở chốn thế-gian nầy, nào đã có cái luật tự-nhiên nào định rằng con gái đàn bà phải chịu phần kém hèn nhục nhã ; đờn ông con trai phải được cao sang trọng vọng bao giờ ». Ông thử xem một người đờn ông một người đàn bà, ai có cái vẻ nghiêm nghị oai phương, ai có cái lời nói mạnh mẽ hùng-hồn, ai có cái sức lực mạnh bạo, rồi lại ai có cái dũng khí đáng ở quyền trên ? Nếu người đờn bà phải đồng-quyền với đờn ông, sao đờn bà không có những cái đức tính ấy ? Tôi thử hỏi ông, ví đổi lại tên « Robinson Crusoé » ra một người đờn bà, thì người đờn bà ấy có thể nào tự lập, xây được một cái cảnh trong chốn hoang-vu được như của tên Robinson Crusoé ấy chăng ? Còn tỉ như trong khi gặp tai nạn giữa đám rừng hoang, hoặc

Hãy hút thuốc chưa vấn và vấn rồi hiệu

CA-LOP

vì mùi đã ngon mà lại không sanh bịnh

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường

Đồ âm công kiểu văn minh học đạo khiên hoặc đi xe hơi cũng dặng của Huỳnh-trí-Phú đã chế tạo ra hơn 10 năm rồi lục châu đều biết tốt và đẹp nhứt trong nước Annam, nay dọn để cho mướn tại Cholon đường Cây-mai số nhà 33 và 33 bis cần dùng xin đánh dây thép hoặc gởi thơ nội trong một ngày sẽ có đồ đem đến tận nơi chờ bằng xe hơi không trễ, giá từ 100$00 sắp lên sẽ có đồ đi xứng đáng

ngoài khơi biển thì người đàn bà có phải tùng quyền người đờn ông chăng?

Ông nói chữ đồng-quyền mà có lẽ ông Tham chăng? Trai hay gái cũng đồng có quyền, song trai có quyền trai, gái có quyền gái, nhưng mà gái phải tùng quyền trai mới giữ yên gia-đạo, mới không nhiều sự loạn luân.

Ông đã biết đờn bà bên nước Nhựt tùng nhiều nước bên Âu, Mỹ còn phải kém quyền hơn trai, ông tưởng rằng đờn bà bên các nước ấy thua sức đờn bà Annam hay sao, hay là đờn bà nước ta văn-minh hơn họ mà phải có được quyền như trai? Tôi tưởng lại ông đây chưa được nửa phần học-thức của đờn bà các nước ấy, vậy mà họ còn phải chịu kém quyền nam nhi thay!

Tôi cũng ước ao cho đờn bà nước ta được bình quyền với đờn ông trong xã-hội, song chừng nào phe nữ giới mà có tài học được như đờn bà nước Mỹ mới là xứng cái quyền bình-đẳng ấy, vì hiện nay bên Mỹ sự học, sự biết của người ta không thua sức nam-nhi, cho đến ra tranh làm thuyết-khách (orateur) cũng có người đứng trên hàng nam-nhi, vì thế nay bên Mỹ quốc mới có đôi ba người đờn bà làm đến thống-đốc (gouverneur).

Ông chê đạo nho bày lễ tam-tùng, vậy xin ông thử dạy con ông bỏ hết tam-tùng, thì nghiệm coi ngày sau ra thế nào sẽ biết. Ông nói con gái quyền lợi không ngờ, xin ông nói rõ quyền lợi chi nữa. Việc giao-thiệp trong xã-hội, nếu đã có cha mẹ mà con gái được ra bình-quyền như cha mẹ thì trật-tự đâu, quyền cha mẹ đâu? nếu đã có chồng lo gánh vát rồi, vợ còn ra tự lo nữa, thì ai coi việc trong nhà? Còn như khi chồng chết rồi, thì còn được giữ quyền làm mẹ, được giao tiếp trong xã hội rồi. Nói rằng «phu tử tùng tử», nếu thi-hành cái điều ấy thì quá nghiêm đã phải, song ngày xưa mẹ ông Mạnh-Tử góa chồng tôi tưởng không có tùng con quá vậy.

Nước nào có phong tục nấy, bên Âu Mỹ nam nữ được giao tiếp nhau đã lâu đời, thì cái thói tục của người thành ra tự nhiên rồi, thế mà cũng vì đó nên sanh ra lắm nỗi cực lòng thay. huống chi phong tục ta đã mấy ngàn năm, trai gái không được tự do giao tiếp, nếu ngày nay cho trai với gái tự-do giao tiếp nhau thì xã hội nước ta tốt đến dường nào? Tôi xin ông Trung-Tâm thử về cho phép chị em gái hoặc vợ, con gái, của ông được tự-do giao-tiếp với đờn ông con trai ở ngoài thử coi ra thế nào rồi sẽ lo cho xã-hội đờn bà ta được tự do bình đẳng.

Còn tài học ông thế nào mà ông dám tự khoe ông nhờ văn-hóa Thái-Tây mà được tư cách hoàn toàn, tự-do hoàn toàn mà ông chê con người nho-giáo tư-tưởng hẹp hòi, tánh tình hẹp hòi? Ông Nguyễn-Du, ông Đỗ-Chiểu, ông Tôn-thọ-Tường, ông Lê-quí-Đôn xưa đều là nho-gia danh tiếng, ông đều cho là tư-tưởng hẹp hòi hơn ông sao? Ông tự kiêu quá! Ông học Tây bao nhiêu mà ông tự-khoe lắm thế? Ý tôi ao ước cho những người nước tôi nam nữ được học thức rộng rãi, về đường trí-đức được cao thượng, học cho đến tận nơi tận chốn như người các nước văn minh đặng cho biết giữ gìn phận sự, biết thương mến nước, giữ phận vợ phận chồng cho toàn vẹn, chớ tôi không chút lòng ao ước cho người nước ta học tây nữa chừng, học ta không có mà dám xưng ra cái bỏ nền luân-lý cũ mà theo phong tục mới (như ông đó vậy) Cái tấn-hóa của ông muốn là tấn hóa thế nào, chớ tôi là muốn cho nước tôi được công thương tấn hóa, cách trí, học-thức, đức-dục, trí-dục, thể-dục đều tấn hóa cho dân nước ta được mau chen trong đám liệc cường mà thôi.

Nay tôi thấy phong tục gần tôi, tôi lo, tôi sợ, tôi than, vậy tôi chịu mang tiếng «bới lông tìm vết» làm buồng đạo-đức, làm kẻ «a-dua» của ông nói đó, rồi tôi xin các ông đọc báo lượng suy giùm coi tôi lo phải hay quấy.

THANH-TÂN

CUỘC NGHĨA QUYÊN
GIÚP TRUNG-KỲ BỊ BÃO LỤT

M. Phan văn Lập, Thông phán sở Thương chánh Saigon.	3 00
Personnal indigène de l'Arrondissement de l'Ouest des Travaux Publics Saigon.	14 50
Amicale des Tonkinois en Cochinchine.	50 00
M. F. Ng. phụng Chiểu, Nghiệp chủ ở Caltchuhạ Sadec	
Ông Nguyễn đức Huấn 56 rue Pellerin Saigon	1 00
Nguyễn văn Cần, Thomas, Commis à la Mairie de Saigon en retraite, Tri-Huyen honoraire.	5 00
MM. Ng hữu Thạnh, Ng văn Kỳ, Ngô văn-Ngọ và học-sanh trường Bếnlức,	10 $ 00
Trương hữu Hữu, Propriétaire à Lương-tâm Rachgia.	5 00

Phố Saigon đâu có mắc

Cứ xăn-bằn ở phố khách hoài, rồi kêu trời sao phố mắc. Kìa kìa! Tại đường *Frère Louis* người Annam mới tạo thành một giải vừa phố vừa nhà, lót toàn bằng gạch bông rất nên tráng-lệ. Đủ nước cả đèn mà rẻ rề! Nhà lầu cho mướn mỗi tháng 80$00; phố mỗi tháng từ 8$00, 12$00 cho đến 35$00 thôi.

Đồng-bang ta thoản muốn ở được chốn thanh-tịnh và sạch sẻ, giúp nhau nên mới lợi-quyền, xin hãy do nơi:

Số nhà *346* đường *Frère Louis* và số nhà *95* đường *Lagrandière* mà thương-nghị, chúng tôi hết lòng hoan-nghinh và cảm tạ.

Tin mừng

Phước nhà ơn nước hòa hai

Số báo trước ký-giả vừa đề lời mừng ông Đặng-vi-Chánh mới đắc-cử làm hương-chủ làng Châu-hưng Sốc-trăng, thì vừa rồi lại tiếp đặng tin ông Đặng-phước-Sanh là em mới đắc-cử hương-hào; thật là:

Phước nhà ơn nước hòa hai,
Anh em đắc-diếu quan giai bước lần.

Mà dân xã Châu-hưng mới khỏi phụ tâm lòng tin-cậy, đã chọn được người đại-biểu cho dân. N. K.

Kính cùng ông Tổng-lý Tân-Dân-Báo
TRẦN-VĂN-MINH

Lâu nay vẫn nghe danh dự ngài là một người tân học, du lịch đã nhiều nơi, nay lại về nhậm chức Tổng-lý tờ báo Tân-Dân, trong lòng tôi lấy làm hâm mộ, chỉ ước ao gần tiếp dung - nghi ngài mới là phỉ nguyện.

Hôm chiều ngài 15 mới rồi, được dịp may, gặp ngài tại ấn quán, thừa tiếp mấy câu chuyện của ngài, rỏ là một người phong nhã, thái độ ôn hòa, tư cách như vậy, quí hồ thay, du lịch như vậy xứng đáng thay!!!

Tùng-Lâm

TẠI HIỆU "NHÀ ĐỎ"

(Tiệm ngành của hiệu «CHÂN-THỤY» Hanoi)

72, Boulevard Bonnard — SAIGON (gần Chợ-mới)

Chư-tôn muốn chưng phòng khách và phòng ngủ cho hâu lộng, nên mua một tấm khảm (tapis) dệt bằng cói xa (jonc retors) của một nhà kỹ-nghệ lớn ta chế ra, rộng bằng nguyên-liệu và tay thợ Annam.

HÃY DO NƠI HIỆU "CHÂN-THỤY"

Lại còn đủ thứ đủ kiểu khảm vẽ màu tốt đẹp, tùy ý chư-tôn lựa dùng.

Hiệu nầy cũng có chế ra thứ vải để may mùng, khổ rộng 2m.20, vừa cho bề cao giường nằm, Nam-kỳ ta gọi là «*Vải mùng Chân-Thụy*» danh tiếng lẫy lừng hơn 8 năm rồi.

Chuyện ông Tham ở Dalat

Ngày 25 Décembre 1934, nhằm bữa thứ năm lễ Noël, độ chừng 7, 8 giờ sớm mai, là buổi thiên hạ đang đông đảo, nào người đi xem lễ ở Nhà-thờ mới về, nào người lo mua kẻ lo bán dập dều kẻ lại người qua.

Chẳng biết bởi cớ sao cặp nữ anh-hùng ra tài thủ đoạn, nổi một trận hành hung gần nơi cầu chợ làm cho người người đều đua nhau chạy đến xem, té ra chẳng ai đâu lạ, ấy là cô H. đánh Thị-Ng. về vụ cướp giựt chồng người.

Vừa bước trở tới, tôi dừng ngó sửng sờ tưởng bà nào mới giáng hạ phàm trần, thấy bề lịch sự làm sao dường thế Hằng - nga, mặc áo mớ ba, đầu cổ chôm bôm, coi rỏ lại mặc đắp phấn trắng như bông, 2 gò má đỏ hồng, tợ thoa son, tay xách dù đầm, bửu bối gậy hai, dòm kỹ lại té ra là Thị-Ng., bộ bại trận tâm đàng tẩu thoát. Tội nghiệp thay, mà cũng may cho Thị-Ng., thuận đường tẩu thoát, chẳng có phục binh, bỏ lên được trên nhà bếp cô F., bộ mặt đà thở dốc, cúi đầu xin cầu cứu. Cô ni giận mới hết la, cũng vì người chẳng bỏ tật xấu xa, cướp giựt chồng người, nên thân ra cớ đổi, tội mình làm chớ khá than van, đêm khuya ôm ấp, bây giờ phải chịu Thôi thì một phải chứa, hai phải hỏ ra, nếu còn ôm ấp ắt có ngày mang khốn nữa. Thị-Ng. cất tiếng thở ra: Cô ôi! nếu tôi bỏ ông L. «người chồng «ông đời đó cô! cô nghĩ coi, ổng nói với tôi, nếu một mai tôi mà xa ổng ắt là ổng cần lưới mà thác, như vậy có tội nghiệp cho ông Tham L. đó không a cô?

Hỏi ôi! bỉ nhân nghe được mấy lời khác thể chiêm bao, và đi và suy nghĩ, ông Tham L. chẳng ai đâu lạ, người tôi đã gặp nắng bửa, bộ tướng như cô ma, không cao không lớn, mặt dài, vai nhỏ, bộ đi lắt khắt, hay dùng tiếng langsa, tuy rằng cái tướng khô khan, chớ bề ăn học cao xa cũng ra người về vang đúng đắng lắm chớ, làm tới bực ông Tham, dầu hèn cũng thế, phẩm bực chẳng nhỏ đâu, kẻ tùng người trong, sánh lại phẩm gia của ổng ở Dalat nầy ai mà bì kịp sao chẳng suy trước nghĩ sau mà làm đều quấy vậy.

Cha mẹ đã đành lòng mà chọn lựa lứa đôi cho mình, phòng khi sửa trấp nâng khăn, (ăn mặc sao qua khỏi đầu), đi mê sa chị Thị-Ng. là người tuổi cao tác trộng đáng tuổi mẹ cha, ấp yêu kêu rằng vợ. Làm ra có đổi bà vợ thưa buồn hết đàng trông cậy.

Bỉ nhân đang đi và suy nghĩ, gặp bạn vỗ vai, chào hỏi xong, bỉ nhân xin phân giải câu chuyện mới xảy qua rồi đó. — Gần một bên có một cô ăn mặc rất xuề, mặc như tuồng ngày dại, đôi mắc lườm lườm, ngó ngay vào chỗ Thị-Ng. đang đào trú, tuồng như muốn ăn tươi nuốt sống mới phỉ dạ cho.

Bạn của bỉ nhân mới thuật lại cho bỉ nhân nghe. «Người đờn bà đứng ngó mông đây là vợ của chàng Tham L., cũng vì chàng chẳng đoái tới phận liễu bồ, nên cô H. mới cầm giận làm ra cớ đổi, đúng dịp bửa nay là bửa đông người Thị-Ng đi xem lễ mới về làm một trận với Thị-Ng. cho biết tài thổ-đoạn, cho hết cái đời ăn vụng, dụ dỗ, cướp giựt chồng người ôm ấp dỗm khuya, cho rồi cái kiếp tiếng đờn, tiếng quyền. Nguyên chàng L. đây là người ở nơi xứ Bắc, con một nhà hàng vị, chuyên một nghề may thuê và mướn mà nuôi con cho ăn đi học. Khi chàng lớn lên mới kết hôn với cô H. đây. Bởi có câu: thương con thì phải thương rể cha mẹ của cô H. nông sức cho vào trường cao đẳng mà học thêm, nói cho phải nhờ sức chàng cần mẫn siêng năng, lại cô H. ở nhà lo cầu trời khấn phật van vái đêm hôm, lòng trời chẳng phụ nên chàng mới được đỗ chức Commis đó. Quan trên lại bổ chàng vào Dalat mà giúp sức cho quan lớn. Cơ khổ thì thôi, đôi cơm rách áo tâm hem, no cơm ấm áo lại thêm nợ kia, nào chàng có nghĩ tới ai đâu, vô tới đây lại tư tình với Thị-Ng. là người chồng đã bỏ, con lại sắn, tuổi đã 40, hay tô phấn, thoa son, quần áo nhỏn nha, coi phải cách bà, cô, mà dịch thể với chàng lắm. Lúc ni ông cụ thân sinh của chàng chẳng rỏ, mới tương lễ mà xin cưới cô H. và cho chàng hay đặng về mà rước vào. Hỡi ôi! từ ngày rước vợ vào Dalat duyên nợ càng ngày càng phai lợt, chẳng quản tới việc nhà, không nghĩ tới lúc xưa, lại đem lòng xéo xắt mà phụ rẫy người nhân, vì mê sa quá độ thành ra nghe lời Thị - Ng. mới đến nha-môn mà xin làm tờ đã bỏ cô H. Nghe đâu sự nầy cũng một tay chàng sắp đặc, vậy cho nên khi cô H. nghe lính quan đòi chẳng rỏ cớ chi, chừng đến nha-môn mới thấy chàng L. ngồi đưa mặt xanh, cầm đầu, chực sẵn. Quan nào có phân đoán đều chi, nói cho nàng hay rằng: trong gia đạo bất hòa cũng vì cớ bởi, nhỏ, ông Tham xin làm tờ tự thuận buộc cô phải ký tên mà thuận thảo về sau. Tánh đờn bà không từng tới nha-môn, nghe lính quan đòi đã rúng động rồi, huống chi là biểu ký tên làm sao mà chẳng tuân. Bởi vậy khi cô H. ký tên rồi rư về, quan đã cho một bổn thảo cầm mới tay, tội nghiệp thay lòn ni dẫn lòng ai sắt đá mà thấy tình cảnh của cô H. chẳng phải động lòng.

Về nhà cầm xem tờ giấy tâm lòng như dại như điên, bộ ngơ như thể đứa cầm, 2 hàng nước mắt khôn ngăn cho được. Cô H. biết rằng mình đã mắc kế đứa vô tâm, nên chờ cho chàng L. về mà cầu lụy họa may chàng có xiêu lòng. Nhưng mà không đâu, đứa vô nghĩ sắp đặt trong lương tâm, dầu cho trời đánh nó mấy bóa cũng không xao đạ, một cũng đủ hai cũng xô ra cho khỏi nhà mới nghe cho.

«Thảm thay cho Cô H. chẳng biết tính làm sao, phải cúi lạy chàng mà từ biệt ra đi. Từ đó, bởi sự thương chồng thành ra đầu ấu thảm, lắm lúc phải chịu nắng mưa, ôi! trăm bề khổ nào cho có, nhiều khi ngồi nhà mà thấy người qua kẻ lại, dù vợ chồng, tấm lòng cô càng thêm xéo xắt, dường như mũi xoát lòng, tiếng mình có chồng mà người đã ấp yêu rồi, thôi đã đành thác xuống cửu tuyền, chỏ còn mong chi trần thế và mặt nào chẳng trở về nhà cha mẹ nữa. Bởi vậy cho nên thương thì phải ghen, trách trời chẳng công mưa làm chi cho tắt đám lửa đương nhóm nhen làm ra thân cô phải ngồi mông dựa cửa, khác nào như đá vọng-phu vậy».

«Cô thảm nghĩ tới xét lui, đây chẳng phải thiên công ghét bỏ chi mình, chẳng qua là con đ.., Ng.. nó tô phấn đắp son mà dụ dỗ giựt chồng mình, làm cho rã bạn phân tay, cái tội vào phá gia cang nầy khác nào đập chùa phá miễu».

«Tức tấm lòng khôn dằn dặng, dịp may cô H... đi chợ, gặp Thị-Ng... đi xem lễ nhà thờ mới về, nư giận trăng hòng, lửa lòng đà đốt, nên cô chụp đầu Thị-Ng... đã một chập như tử (đăng lắm cho kết cái đời ăn vụng đi). Bởi hờ cơ nên Thị-Ng. nào rỏ trước sau, bị một trận, chưn chạy đà không bén đất (đang kiếp).

«Làm cho mấy kilo phấn trên mặt không phấn với bụi cát». Câu chuyện vừa dứt, lại nghe một bên có tiếng người đang than vãn, bỉ-nhân đòm lại thấy cô H. đang đứng trước mặt một người thiếu niên mình mặc đồ u-oe, thọc hai tay vào túi quần, té ra là chàng Tham L., bộ nghe Thị. - Ng. bại trận nên mới nông lòng, đến mà tiếp chiến. Cô H nắt tiếng phân phiền rằng: «Nầy ông chồng ôi! Sao ông không suy nghĩ, nay ông đã tỉnh giấc mê mụi chưa? Thân tôi từ ngày xa cách ông, biết bao nhiêu đều cay đắng, nhưng mãng thương tưởng ông, mà thân phải gầy mòn, nở mê sa chi đồ đ. n. nay tiếng kêu mai tiếng quyền, bỏ dọng trăm phủ khuyên dụ ông phải vào đàng u ám, hay nó đã cho ông uống m. q. rồi, ông không nghĩ, ngày nay ông được vinh vang quớn cao tước trọng, tiếc công tôi cầu vái cho ông được ăn trên ngồi trước, phẩm giá cao xa, lại học theo câu: Đặng chim bẻ ná, đặng cá quên nôm», làm cho thân phận tôi phải trôi nổi xứ người như vầy, nào ông có rỏ đâu». Cơ khổ! Chàng L.. nghe mấy lời bộ thảm lương tâm, chẳng nghĩ thì chớ, cung tay mà đập cô H., rồi buôn lời xỉ mạ, rằng chẳng phải vợ ruột của mình, cô H. vì còn thương chồng nên hai hàng nước mắt nhỏ tuông.... Gần bên chàng cô thấy Bùi-quang.... thấy sự bất bình bước ra can giản, lấy lời nhỏ nhẹ khuyên lơn, chàng lại chẳng nghe trở bộ mà đánh thầy lại mắng nhiếc tiếng Langsa ầu-xôn là khác, không can phạm dám vào mà phân giải.

Ôi! *Tao-Thào gặp Mã siêu rồi!* Không lẽ co tay chịu đấm, thầy Bùi-quang bèn hiến tay với chàng một cấp, chàng liền cuống vo. Vậy mà về nhà còn khoe rằng cô vỗ mới trầy mặt, không thì đã bầu đỏ rồi, và bị ch. c. lên đầu nữa.

Nghe đâu hai đàng đã đầu cáo, đợi lịnh trên phân đoán lẽ nào, bỉ-nhân sẽ đăng tiếp cho chư vị khán quan xem biết.

Ô hô, ông Tham L. ôi! Tôi chẳng phải ghét bỏ chi ông, nhưng thấy bề học của ông dòm xa hiểu rộng, tiếc cái công thi đỗ tới chức Commis, tưởng lấy sự thông thái của mình mà biến chế cách văn-minh hầu cho đoàn hậu tấn nơi đấu tấn bộ bước mau, mà theo kịp thời, hay đâu ngày nay ông lại chế cách làm trò, để tiếng muôn đời người luận, chẳng rõ vì sự học của ông làm cho ông lậm vào trí non mà biến ra cớ đổi, hay là ông chế cách văn-chương một vợ nằm giường ruột gà, hai vợ xuống ch. h. mà nằm dây ông!

Thôi một thì bỏ Thị Ng. cho rồi còn mến tưởng chi cho vợ con buồn rầu thở thăm, buộc sự nhuốc nhơ, hai phải chứa thôi giả mang, chơi với bạn mà vo vợ bạn, thừa dịp bạn đi khỏi mà nắm tay vợ bạn o có ngày ch. c. chẳng tha.

Thôi giả mang hầu quen, ắc không tiện đó ông L. Tôi vì thấy sự bất bình, một là người học thức, tập theo tánh đi đực, hai là tội nghiệp cho người đàn bà như cô H. khi gặp chồng tưởng tình phu phụ mà phân trần, mà lòng chàng chẳng tưởng đến lại còn đem lòng cầu, mắn dê, mà đánh đập nên mới viết vô bài nầy, xin chư vị độc giả tưởng tình, xin mựa chấp và phê bình giùm coi người như ông Commis L. đáng đứng vào bực nào trong tấn tuồng mà ông diễn ra đây, muốn kiếp còn để tiếng đời dị nghị. Khuyên ông có thương Thị-Ng. thì nắm tay nhau một là vào rừng thí thảo cho cọp, hai là trầm mình xuống đáy biển cho toàn nhơn nghĩa cho rồi, sống làm chi mà nhơ nhuốc thân danh, dầu cho quớn cao chức trọng mấy đi nữa cũng không bằng đứa cu-li vô học.

TRẦN-ĐÌNH-PHÁN.

Tin buồn

Tiếp được tin buồn của bạn yếu đấu tôi là Monsieur Tài thơ-ký điền tín, chẳng may phải số vãn vôi, mới đổi lại Rachgiá chẳng đặng mấy ngày, mà vội ly trần.

Bà từ cố vô thân, nhờ quí ông quí thầy trong bổn tỉnh có dạ hảo tâm, hốt lòng trợ giúp nên đám xát rất rở ràng.

Nên tôi xin tỏ vài lời ai điếu và cầu chúc hương hồn bạn đặng về cõi tiêu diêu cực lạc.

Nguyễn-thiên-Kim
huy lụy

Lòng muốn

Chư quí vị nào có xe hơi nhỏ hai cho ngồi, muốn đổi xe hơi lớn đi cho rộng xin đến tại tiệm xe Trần văn Hiệp đường Mayer số 4. Xe hơi hiệu Renault kiểu 1932 máy mới nệm mười dân khí công đồ phụ tùng còn tốt dùng trong hai năm xin mời đến tiệm tôi mà thương nghị việc đổi.

TRẦN-VĂN-HIỆP

Cuộc mua bán của Annam

Chư quí-vị cất nhà mới, hoặc sẽ có đám tiệc lớn hay là muốn dọn dẹp nhà cửa cho nguy-nga, thì nên đến tiệm l'Ích-Tân «Bazar Moderne», ở số 56, Place Gambetta, chợ-cũ Saigon, mà mua đồ. Tiệm nầy của Annam ta bán đủ các vật dùng chưng dọn theo kiểm thời, đồ đã tốt mà giá rẻ hơn các nơi. Như muốn mua đồ để kỷ-niệm cho thân - bằng quí-hữu trong khi có lễ-tiệc hoặc cho người ưa của mình cũng chớ quên đến tiệm l'Ích-Tân «Bazar Moderne».

Ôi! Còn nói gì như đồ ăn mặc, nào là áo, nón, áo chemise, faux-cols, cravate, mouchoir, pochette, khăn đen, không thiếu thứ gì, có thứ chemise col danon bằng tơ tới 8 $ 50 một cái.

Lại mới đây, tiệm l'Ích-Tân có hơn hai trăm cái đồng hồ con ngựa hiệu allemand thiệt tốt. Thứ cao 1 m 20, giá 22 đồng, thứ nhỏ 0 m 95, giá 23 đồng.

Đồn chưng đã cẩm-thạch, bầu thủy-tinh, ô tulipe, bề cao 0 m 90, giá 90 đồng một cặp.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rồng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng - kông, ghế dài, nghế dựa ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thức, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt mây, đồ đánh trái làng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin hết-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

FABRIQUE DE CASQUE
FANTAISIE
Vente en gros
et détail
GRAVURE
sur
MÉTAUX
et
MARBRE

TRAN-DUY-BINH
88 đường Guynemer (đường d'Adran cũ)
SAIGON

TIỆM
LÀM NÓN
ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ
và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng, và bằng đá cẩm-thạch

Nhà làm nón Lê-v-Chân
MOCAY (Ville)

Kính cùng quí khách đặng hay, tiệm nón của tôi nghỉ mấy tháng nay đặng sắp đặc công việc làm lớn hơn khi trước. Nay tôi khởi sự làm lại một cách rất kỹ lưỡng và tính giá nhẹ hơn khi trước cho đẹp lòng quí vị mua sỉ. Vậy xin các vị thân chủ cũ tưởng tình cố cập giúp bạn đồng bang được tấn bộ rất cảm tình.

Mandat cũng là thơ gởi hỏi đều chỉ xin gởi cho M. Trần-hữu-Thế, Commerçant à Mocay (Ville).

Kính cáo.

Ba-lông, giày đá banh,
vợt đánh trái làng,
bao tay đánh
cổ v. v.

Sports DUCIM

Vòng deo trừ
nhứt mỏi gân cốt.
B. DÉCALOM
96, Bd. Charner, Saigon

TIỆM BÁN ĐỒ NỮ'-TRANG
H. Humbert 78 đường Bonnard Saigon

Đồ nữ trang bằng vàng «Fix» và bằng bạc
Đồng hồ đủ kiểu hiệu «Japy»
Máy hát nói và đĩa hát hiệu «Opéra»
Muỗng nĩa và dao bàn chạm kiểu lạ
Ly ve đựng nước pha lê.
Chén đĩa, tách bằng kiểu thiệt tốt.
Đèn tạ đăng, bình bông và đồ chưng theo tủ đủ kiểu.
Đủ các đồ dùng theo cuộc đi đường và cho mấy cuộc thể thao.

Trên rừng xanh
sẵn dành thiêu
chi con thịt còn

L. JACQUE và Cie Saigon

thì lại bán súng
ông thuốc đạn và đồ
phụ tùng trong việc đi săn
Giá thiệt rẻ.

THI-THO'
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de
Nguyễn-văn-Giáo
N° 43 rue Sabourdin Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-văn-Giáo [illegible] trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã [illegible] phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm [illegible] nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo [illegible] thời, những là: trâm, chuyền, [illegible] bông tai, nút áo, vàng đôi, kiểu [illegible] bông, nạo đặt, đồng chiếc v... v... [illegible] kiểu thời cũng như ngày trước

Xin quí ông quí bà, muốn đồng nên chi [illegible] gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà [illegible] cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo [illegible] quí ông quí bà đồng nên chi thì tôi cũng [illegible] cẩn thận mà gởi đến cho quí ông [illegible] đồng.

Kính cáo NGUYỄN VĂN-THƠM
Bijoutier 43, rue Sabourdin SAIGON

Hòa-An-Lữ-Quán
89, Rue Georges Guynemer
89 — Saigon

Phòng ngủ mới cất rất đẹp và tinh khiết, lại có 3 cái nhà thính để quí-khách thưởng-nguyệt ngâm-thi. Trên lầu tư rất nên mát mẻ. Xin chư quí-hữu có dịp đến Saigon, hãy ở đến một phen thì rõ.

Bổn-Chủ-Nhơn
VƯƠNG-NHỰ-TỪ phi lộ

TRỒNG RĂNG
QUAN TRƯỞNG Y CUNARD
Đường Chasseloup-Laubat
số nhà 15
Nhổ răng một cách rất êm ái.
Trồng răng bằng sánh và răng vàng

GRANDS MAGASINS CHARNER

(Sạt-ne đại thương-cuộc)

Góc đường Bonnard và Charner

NHƠN DỊP CẬN NGÀY TẾT

Từ ngày thứ hai 12 Janvier sắp lên

Có để bán đồ kiểu nhiều lắm

ĐỒNG HỒ — ĐỒ BẰNG BẠC

VỀ GIÁY BÁN ĐỒNG-HỒ

"JAY" là Vua cả các thứ đồng-hồ re. kiểu thường *Classic* mặt trắng 37 fr.
— — mặt sang lộn trời tối .. .. 48 fr.
Đồng-hồ nhỏ để đi đường — Đồng tang, kiểu cắt mặt, chạy 15 ngày, chuôn rẻ, đựng trong hộp tốt bằng da. Rẻ phải .. .. .. 150 fr
Đồng-hồ kiểu la. — Toàn bằng cẩm-thạch kiểu cửa vòng nguyệt nhọn đầu, cao một tất rưỡi .. .. 50 fr.
Đồng hồ bức giấy. — Nhiều màu đẹp lắm, kiểu mới chế khéo lắm. Xưa nay chưa đâu có .. .. 40 fr.
Đồng-hồ treo nhà tắm. — Vẽ con cò vườn vườn nhiều màu, hiệu Japy... 50 fr.
Đồng-hồ trật quít bằng nickel. — 18 lignes, máy cylindre. Rẻ lắm bỏ qua rất uổng .. .. 25 fr.

VỀ GIÁY ĐỒ DÙNG BẰNG BẠC

Bộ đồ Tô-nhi Đập lục — Năm món: 1 bình-trà, 1 bình cà-phê, 1 bình đường, 1 bình đựng cỏ-rem, 1 cái mâm xi bạc chất lắm, giá .. 475 fr.
Đĩa quế từ Tô-nhi Đập lục. — 4 trụ xi bạc chất lắm, cái đĩa trên bằng thủy-tinh chạm .. .. 60 fr.
Bộ đồ hors-d'œuvre Tô-nhi Đập lục — Đựng 4 món, có quai, xi bạc chất lắm ngăn bằng thủy-tinh, giá xưa nay không đâu có.. .. .. .. 75 fr.
Bộ đồ uống rượu Tô-nhi Đập lục. — Xi bạc chất lắm, 1 cái mâm và 6 cái ly, giá rẻ nội lúc nầy thôi .. .. .. 14 fr.
Bình chưng bông. — Xi bạc chất lắm, cao tác hai.. .. .. 30 fr.

Một tủ *đồng hồ chạy điện* "*BULLE CLOCK*" nhiều kiểu lắm, xưa nay không đâu có, chạy năm năm, bảo kiết trong toa
Giá rẻ nội hội nầy từ 650 quan trở xuống tới 275 quan
Ai muốn lựa giá nào kiểu nào tùy thích

Bổn hiệu xin nhắc chư quí vị đến mua rằng: Cái chỗ bán kiến đeo con mắt thì có một vị chuyên-môn Langsa cai-quản, nên thầy thuốc cho bịnh con mắt có ra toa cách gì đến lấm y vậy không sai.

Hãy thừa cơ hội bạc ta đang cao giá mà mua đồ kẻo uổng
HÃY ĐẾN XEM CÁC KỆ CHƯNG ĐỒ BỔN HIỆU

Điện-tín: MAGCHARNER — Điện-thoại { Nói lại sở quản-lý số 148 / Nói lại sở buôn-bán số 540

Thùng thơ số 528

SOCIÉTÉ INDUSTRIELLE DE VINH-HOI

Bureaux: 138 Boulevard Charner. — Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VĨNH-HỘI

Hỡi người Annam.

Nếu Chư-tôn muốn cất nhà và xây tường cho chắc chắn và huê mỹ, HÃY đến tại Lăng-am gạch mới chế tạo hay là viết thơ, mua gạch thì Chư-tôn ắt đặng vừa lòng chẳng sai.

Vì sự chế tạo đã kỹ càn, và chắc chắn, nếu chư-tôn dùng đến một lần thì thấy lợi tức thì.

Vì dùng nó thì sự tốn kém cũng bằng thứ gạch thường mà lại chắc hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây tới một lần mà thôi chớ chẳng cần phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Cargelong và cát trắng ở Biênhoa, nên tốt lắm, đã lâu mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn dùng thứ gạch có màu thì bổn hiệu sẽ hết lòng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị cùng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu, thì bổn hiệu sẽ hồi âm lập tức.

CHỦ NHƠN.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

sáng tạo năm 1900

Xưởng chánh tại LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quan 4. Quảng
Đường mé sông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CỐ TRÚ ĐỘ MÔN

1° Tại *Mỹtho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cantho* đường mé sông, ngay cửa tàu của khách-trú. 3° Tại *Trànvinh* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Bachquá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đồ thờ bàn, ghế, tủ, văng, đều dùng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Đây tôi danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi vì sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và đơn thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithiêu.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Viénot số 10 ngay chợ saigon mới

HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.

NHÀ SƠN MÀU XANH, TẠI ĐƯỜNG *Bonnard số 90, Saigon*

LÀ TIỆM

DÔNG-NAM-MỸ

Chuyên khéo các thứ con dấu bằng đồng, có thợ đóng giày tây giày ta, đồn ống đờn bà, con nít, đồ kiểu, nón PELTRE bên tây mới lại nhiều kiểu nhiều màu, bán buôn, bán lẻ, và các thứ TRÀ ÔLONG XUÂN, NINH-THÁI, LIÊN-TÂM, Ô LONG rất thơm và ngon. Cao Lộc-Giác gia dụng ăn bổ dưỡng tinh thần và thuốc phấn trắng hiệu Hoàng rất công hiệu, xin mời quí khách chiếu cố.

Các thứ hàng của bổn-hiệu mua tại gốc nên bán sỉ tính giá thiệt rẻ hơn các nơi.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	101.	45
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine	10	40
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng (Banque Industrielle de chine)	10	40
Hongkong et Shanghai	10	48
Chartered Bank	10	40

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến nhà máy, tính luôn vỏ cả bao nữa:

Lúa Vĩnh-long	5	0	15	tới	5	0	95
Lúa Gò-công	5		40	—	5		50
Lúa Bãi-xâu	5		55	—	5		65
Lúa Bảo-hiêu	5		65	—	5		75
Lúa Cao-man (trắng)	4		90	—	5		00
Lúa Cao-mat (đỏ	5		34	—	5		44
Gạo thường, 10	4		58	—	4		98

CHÌM GHE 17 NGƯỜI CHẾT

Mócày. — Vị sơn-đầm ở Mócày mới đánh dây thép cho hay rằng mới hôm 13 tây rồi dây có một chiếc ghe chở khẩm lắm đả chìm tại sông Hàm-luông chết hết 17 mạng.

Vị sơn-đầm ấy còn đang tra xét coi tại làm sao mà sanh ra việc rủi ro như thế.

Ôi! Oan uổng thay 17 mạng đồng-bào!

Cáo bạch

Kính tỏ cùng quí khách rõ: Vả khi tôi mới khởi sự làm nghề đưa xe-hơi đây, là bởi tôi thấy hãng xe trước nó hủy bạo bộ-hành chúng ta nhiều đều khó nhịnh; cho nên tôi phải hết lòng lo lắng trừ cái hại ấy.

Kế đó có một người Annam ở Vĩnh-long ra kế nghiệp làm nữa thì tôi muốn nghỉ đặng kiếm công việc khác mà làm. Một là cho khỏi tiếng người ngoài chê cười rằng bọn Annam tranh lợi cùng nhau, hai là nhiều xe thì phải có nhiều sự rủi ro cho bộ-hành, mà nghỉ không đặng, là bởi chuyện tôi làm ra đã nhiều rồi, không lẽ bỏ cái huyết bổn, nên phải nhắm mắt làm luôn.

Phần nhiều người Annam hiểu rõ thì gọi tôi là không quấy. Còn người ngoại-quốc dòm vô thì cười rằng: Đồng-bào trong xứ tranh lợi với nhau. Bởi vậy ngày nay tôi suy nghĩ hết ức mới hồi tâm, rút xe hết về hãng, đặng chờ đến ngày *1er Janvier 1925* đi thơ cho Nhà-nước nơi đường *Badộng Plage, Trành, Đựidư, Tiêucần, Mạchbác, ...tách, Tânan vân vân.* Chạy đúng giờ khác như xe thơ ngày trước.

Còn đường *Saigon-Cantho-Vinhlong* tôi nhường lại cho chủ đó đi nên tôi phải tỏ cho Quí Khách rõ, chớ không có đều nào khác nữa.

Nay kính
NGUYỄN-VĂN-KIỆU

Lời rao cần kíp

Kính kiếu lời cùng chư thân chủ, nhơn vì năm nào tốt in lịch cũng do theo lịch của hội Thánh song rất năm tới đây lịch hội Thánh in lộn hết một ngày nên thành ra ăn Tết nhằm ngày 25 Janvier 1925. Vậy xin chư thân chủ đọc lại là ngày 24 Janvier 1925 mới đúng. Sự lộn ấy cũng bởi năm nay (ất-sửu) tháng 11 thiếu mà in lộn đó.

J. NGUYỄN-VĂN-VIẾT
Đốc thủ.

Càng ngày càng khéo

Anh Hai đi đâu lật đật dữ vậy?

Chào thầy, bữa trước người anh em tôi ở lục tỉnh lên thăm tôi, thấy tôi đội cái nón nầy, ảnh muốn quá, có cậy tôi mua giùm, nên tôi đi mua đặng gởi cho ảnh, kẻo ảnh trông.

Nón gì mà quí dữ vậy? anh Hai cho tôi coi thử coi. Chà nón tốt quá hả!

Dạ, đã tốt mà lại nhẹ, vì họ làm bằng cao-su, nên mới nhẹ như vậy.

Anh hai mua tại tiệm nào đây?

Dạ, tôi mua tại tiệm bán đồn tây ở đường Thủ-Đức, số nhà 21, có đăng bảng dẫn trước nhà, có vẽ hai cây đồn tây và đề tên chủ tiệm là *Antoine Dam.*

Ờ, tôi cũng đi theo anh Hai đặng mua một cái đội chơi, người Annam mình càng ngày càng khéo, coi như cái nón nầy, thì có kém gì nón của người Langsa đâu.

Dạ thưa chẳng những không kém, mà tôi thiết tưởng lại có đều tốt hơn.

Ủa! coi thì tốt thiệt, mà không rồ: như lúc mình đánh phấn, cũng là hai khi rủi mà mắc mưa có hề chi không?

Dạ, thưa không sao, tôi đã đánh phấn nhiều lần, mà không co, không nhăn, không can chi hết.

Như vậy thì tốt quá.

P. L.

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên-sanh người tỉnh Quản-đông ở miễu Thành Hoàng có lời kính cáo chư quí-vị khán-quan xin nhà giám. Tôi coi bói khoa cùng coi tướng số đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận, chẳng một lời dua nịnh. Xin chư-quí-vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì hiểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người thông ngôn tiếng Annam, lời biện bạch không sai chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo lên bằng giấy và bàn tay thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền; không hay không đăng vào báo.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Hỡi đồng bang!

Tết đã gần đây, có lẽ rồi đây quí ông quí bà quí thầy quí cô, chẳng sắm sửa về thăm ông bà, cha mẹ, anh em, vậy có món chi thảo hơn là mua vài hộp bánh Quốc-Nữ, hoặc mua vài đồng bạc bánh lẻ, đem về trước cúng ông bà sau cho em cháu nó mừng, chớ nói chi hồng cam, là món mình đã dùng xưa nay; mộ là mộ món lạ, món của tay gái nhà Nam làm ra.....

Quí ông quí bà ở tại châu thành Saigon, muốn cần dùng bánh hộp hoặc bánh lẻ, bất luận nhiều ít xin viết cho tôi một cái thơ để chỗ ở hay là chỗ làm cho kỹ càn, thì nội ngày sau có trẻ đem đến sở làm, hoặc đem đến nhà cho quí ông quí bà dùng, khỏi thất công, lại khỏi tốn tiền xe kéo.

Phần quí ông quí bà ở Lục tỉnh thì tôi sẽ gởi contre remboursement, mua được 16 hộp thì tiền gởi tôi chịu.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Larevnière
Saigon

Trần-quang-Xuân

188, Rue d'Espagne

TẠI CHỢ MỚI SAIGON

Bán sỉ và bán lẻ.

Đồ nhôm đủ thứ.

Đồng hồ đồ kiểu, đồng hồ thường.

Giày dép Bảo-kỳ.

Ghế Thonet thiệt.

Mền nỉ, mền bông.

Xe máy và đồ phụ tùng

Đồ tạp hóa, vân vân...

GIA NHỊ.

ARCHITECTE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐÔNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LÊ-VĂN-SEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

25-29 Rue Amiral Courbet (Khánh Công)

TRƯƠNG-THÁI-TRỨ

Chủ nhơn

NAM-CHÂU KHÁCHLẦU

Rue Amiral Courbet Saigon de 29 à 35

Phòng sạch sẽ lắm, thiệt rộng rãi, rất thanh-tịnh và lại khoản khoát Giá rẻ.

Quí khách tiện đường ghé nghỉ tại « Nam-châu khách-lầu » chắc đều đặng vừa ý. Hơn rất có khuôn phép có xe hơi, tiện cho quí khách khi muốn du-lịch.

LÂM-QUANG-RỒI
Chủ nhiệm.

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

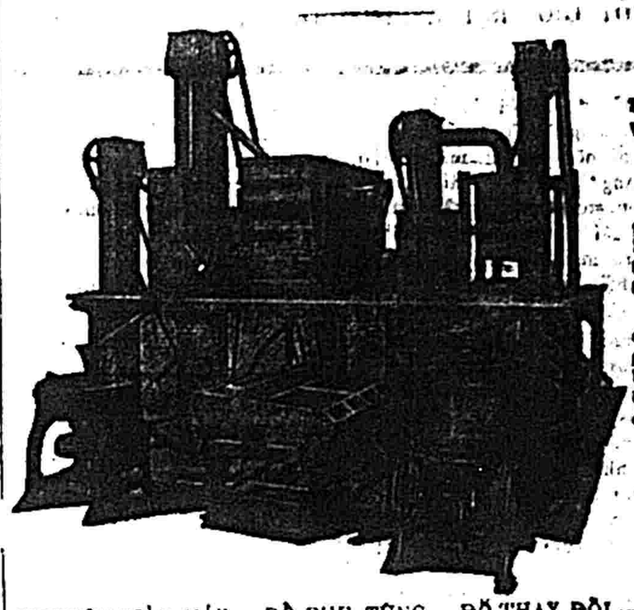

THIỆN NGHỆ VỀ VIỆC LẮP MÁY XAY LÚA GẠO. Đã rập hơn 50 cái nhà máy, từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-Pháp.

Cam kết chắc chắn về sự lâu giữ xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tốt của máy móc.

NGUYÊN GIÀN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂN EMERIE — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ NỒI SÔ-DE V. V GIÁ PHẢI CHẲNG

NHÃN CON-BEO MÀU ĐỎ

THÙNG BA-RÍT MÀU VÀNG

Rượu Chác Đỏ
"Rivesaltes"
VIN ROUGE SUPÉRIEUR

Rượu Chác Trắng
"Courtalet"
VIN BLANC SUPÉRIEUR

Tốt thượng hạng và ngon hơn các thứ nhãn hiệu khác.

Chư-tôn có mua rượu chác hoặc đỏ hoặc trắng, hãi nài cho đặng nhãn « CON-BEO » *màu đỏ*, hay là thùng « BA RÍT » *màu vàng* như trên đây vậy, mới là rượu chác thiệt tốt, thiệt ngon của Bổn-hãng, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà vô ích.

Có gởi bán, tại Saigon-Cholon và khắp cả Lục-Tỉnh Tiệm nào đều có trữ bán sỉ và bán lẻ.

F. MARTY

118, Boulevard Charner — SAIGON

Soieries — Dentelles — Broderies

Laine blanche et couleur

Toiles — Cretonne et batiste pour lingerie

Velours et Soieries pour robes

Soie d'Alger pour broder

Tissus et rideaux pour ameublement

Services de table en blanc et couleur

Serviettes de toilette

Expéditions dans l'Intérieur

HOTEL D'ANNAM

Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 80 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Carabelli
Đường Kinh-Lấp, đường Carabelli
SAIGÒN

HUỲNH HUỆ KỲ, Chủ tiệm

Kính cùng Quí-khách rõ: tôi dọn một tiệm ngủ hiệu là HOTEL D'ANNAM (*Nam Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ lắm, cũng có dọn phòng ở từng dưới đất được cận tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp Saigon đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngành rất mát mẻ tại đường Carabelli, trước nhà bảng Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH HUỆ KỲ, Cẩn khải.

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM & L. LỤC FRÈRES

Đường Pellerin môn bài số 162-164

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất khéo lẻ.

Sơn đồng và đủ các thứ khí giái.

CHUYÊN NGHỀ — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng mài đến đời mài thật bén — *Soudu*

Bán các thứ phụ tùng theo kiểu xe máy thường và đồng chữ.

KIỂU ĐỒNG SẮT

VÀ ĐỒ ĐỒ NGOÀI HUÊ-VIÊN

LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Giá rẻ hơn các nơi, chắc và rào sắt [illegible]

Làm kiểu và kiểu thường [illegible] thiệt chắc.

[illegible] (carstonpercé) [illegible] xe hơi, xe máy [illegible]

[illegible] mà giá rẻ.

NHÀ HÀNG NAM-KIN

SIMON GẤM, *Chủ-nhơn*

Đường Lefèvre, môn bài số 11, 13

— SAIGON —

Kính cáo Đồng-Bang.

Nhà hàng « NAM KIN » từ khi [illegible] tới nay nhờ ơn đồng-bang chiếu cố vừa giúp cho, nên ngày đêm qui khách tới lui đông đảo, nhiều khi không đủ chỗ nhậu tiếp, chẳng được đồng-bang thương tình chừng nào thì tôi càng kính nể chừng nấy, nên tôi tìm cách nào làm cho vừa lòng đẹp mắt quí khách, ngõ hầu đáp ơn tri ngộ ấy, cho khỏi như thường thế thấy khách đông lại vong phí. Bởi vậy nên nay tôi mới mở rộng thêm từng lầu trên, sửa sang dọn dẹp lại từng dưới phân biệt có nơi để đăng tiếc tiệc, có chỗ để bày đại yến, đặng hầu tiếp quí khách khi chén rượu tiếng biệt, lúc bữa ăn tẩy trần cho xứng đáng. Mỗi tuần thứ bảy và Chúa-nhựt có tài tử giai nhân đờn ca để trợ hứng cho qui khách nữa.

Nhân vật đông trong lớn quản: người thì rành rẽ khuôn-phép rật đúng tuân đã thượng phẩm tinh khiết.

Qui khách muốn ăn tháng, hoặc một buổi trưa hay buổi tối, hoặc luôn cả hai buổi thì có giá cả phân minh, mà rẻ hơn các nơi; bổn quán cũng sẵn lòng, lãnh đem tiệc hoặc tại châu thành Saigon-Cholon hoặc trong lục châu.

Có các thứ bánh bán mỗi ngày.

Kính thỉnh đồng bang đến dùng thử một lần trước là tiếp đãi bằng nghiệp sau sẽ thấy đều phương tiện nơi quán đồng bang chẳng sai.

Gi
Simon GẤM, chủ nhơn
Nhà hàng NAM-KIN
11-13 *rue Lefèvre, Saigon*

Hiệp Thành

Boulevard de la Somme n° 89

SAIGON

Là 1 nhà đóng giày tây và giày Annam đủ kiểu rất tử tế. Xin quí ông quí thầy đến gót đến tiệm tôi một lần thì rõ.

Thì tôi lấy làm cảm đội ơn vô cùng.

Chủ nhơn:
TRƯƠNG-VĂN SÁU

ĐÁNH DÂY THÉP
Đề như vầy :
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Cholon

DÂY THÉP NÓI
Số 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT NỔI TIẾNG NHƯ SAU NÀY

SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN

(*Thuốc hoàn bổ-thận có danh*)

Dám tưởng trong thân thể con người, thận là cội rễ, nếu phần tiên thiên hao kém, hậu thiên giảm suy thì phải mau dùng thuốc nầy, mà bổ tinh thần thì mới đặng mạnh giỏi luôn.

Cho nên Bổn-đường có ông Lương-y VI-TÉ-SANH, gắn hết lòng hiệp chế ra thứ thuốc « SÂM-NHUNG BỔ-THẬN-HOÀN » nầy, công hiệu như thần, điều hòa huyết mạch, bổ thận tráng dương, tư nhuận mặt mày, khoẻ hòa tay vị, bồi khí sung thần, hoặc bởi sắc dục quá độ, mộng mị di-tình, tinh hết đầm đề, mồ hôi lai láng, hoặc hạ nguyên suy nhược, thận kém ấm lòng, cử động yếu ớt, lỗ tai chảy nước, mỏi gối đau lưng.

Bởi cớ chứng ấy mà sanh ra, nếu dùng đặng thuốc nầy thì như cây khô mà đặng mưa móc, nhuận gội, trở nên sung túc tinh thần, mở mày dư tiệt.

Thuốc hoàn nầy mà dùng mà trị chứng nào thì càng tốt chứng nầy, vì lẽ sanh nhiều con, thiệt là một phương thuốc rất hiệu nghiệm và thường, rất quí tiên đan, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư quí vị có mua thuốc nầy thì hãy cho đúng cái nhãn hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, mới ăn [illegible] giả mạo [illegible] rất hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống hai hoàn, sớm mai thức dậy uống một hoàn, chiều trước khi đi ngủ uống một hoàn : hãy dùng nước muối mặng mằng hoặc nước trà mà uống thì rất nên công hiệu như thần.

Mỗi hộp 6 hoàn giá là..... 0$60
Hộp cây mun 6 hoàn giá là. 1 00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên bù khí hư huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, hình dung gầy ốm, hoặc mặt vàng, môi tái, hoặc sanh phù thũng mà khốn khổ cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn đường chẳng nài gian khổ tìm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh Sơn bổn Trung-Quốc, mà đem về, rồi hiệp với 13 thuốc bổ bổ Trần-Qui mà luyện ra cho thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tư âm bổ-dương rất nên hiệu nghiệm.

Uống thứ thuốc nầy thiệt là đại bổ, hết nóng nảy, không hồi hộp, ít khát nước, [illegible] an tâm thần, sanh [illegible] tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỳ hòa huyết.

Phàm bổ tinh-thần hoàn hồi thân [illegible] mỗi một vô nóng chậm tiến, hoặc [illegible] bịnh nặn thất điều, hoặc [illegible] hao hư thương tổn, [illegible] yếu gầy.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đai, hoặc đương kinh bế, huyết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu, ngũ tạng bất hòa, nếu dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì nguyên khí ắt phục ; chẳng luận nam-phụ lão-ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thứ thuốc để hộ Tiên-Thiên và Hậu-Thiên rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu uống nhiều càng tốt. nếu dùng thuốc nầy mà đãi khách, hoặc đem mà tặng cho bằng tôn trưởng thì quí biết dường nào.

Giá mỗi thố là. . . . 0 $ 80

TRẦN-CHÂU-PHẤN

Thứ phấn nầy của tiệm tôi hết lòng tìm kiếm mà chế luyện ra để trị bịnh con nít bị hỏa-thương, hoặc ngoài da ngứa ngáy, hoặc sảy, gái quá mà phải lở thịt ra, hoặc sưng lên nóng rất khó chịu, như bị các chứng ấy, nên dùng thứ phấn nầy mà thoa mấy chỗ ấy cho thường thì bịnh hết liền.

Bất kỳ nam-phụ lão-ấu hễ dùng nó mà thoa cùng một mấy, mình mẫy cho thương, thì nó trở dặng những mỡ hoa nhờ tanh, nó lại làm cho cả mình dặng sạch sẽ thơm tho thêm nữa.

CÁCH DÙNG : Mỗi khi tắm rửa sạch sẽ rồi thì dùng thứ phấn nầy mà thoa hết cùng mình.

Mỗi hộp giá là. . . . 0 $ 35

VI-TÉ-SANH CHẾ TRẦN BÌ

Đời nay họ hay dùng 2 vị ngọt và mặng mà chế vị Trần-Bì nghĩa là dường với muối mà thôi, chớ họ chẳng biết hễ ngọt quá thì sanh đàm, mà mặng quá thì hay khắc nước, lại còn làm cho mất cái tánh chất của Trần-Bì.

Tại bổn đường Ông Y-Học-Sĩ Vi-Té-Sanh toàn theo phép xưa mà chế, dùng thứ Trần-bì cũ cho được 20 năm trước hết phải lấy hoài-sơn, phục-linh, kiết-cánh, cang-các, ngưu-sâm, bản hạ, cam-thảo, và ô-mai nấu ra mà dầm cho thấm thuốc, rồi còn phải dùng nước gừng, Thanh-lam và lá Bạc-hà, tam chưng tam sái ; rồi lại còn dùng những Huê-kỳ-Sâm, xuyên-bối, Thị-sương, và hạnh-nhơn nghiền cho nhỏ ra mà chế với nó rồi mới phơi gió cho khô.

Bởi có lắm công phu như vậy, cho nên nó chẳng lạnh mà chẳng nóng ; được phẩm trung hòa, chẳng ngọt chẳng mặng, ngũ vị đều đủ, để bỏ vô miệng thì mát và thơm, ngậm nó một hồi lâu rồi mới nghe có muối ngọt. Dùng nó thì thuận khí, tiêu đàm, lại [illegible] dường.

[illegible] được gả, xin hãy dùng thứ [illegible] cách chế Trần-bì của bổn đường khác hơn của cả thiên, chẳng luận già trẻ bé lớn chi, hễ dùng nó thường thì càng bổ ích.

Chư tôn có mua xin hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật của tiệm Nhị-thiên-đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

Mỗi thố giá là . . . . . 0 $ 12
Mỗi lố 12 thố 1 20

LỤC-VỊ-ĐỊA-HOÀN-HƯỜN

Thứ thuốc hườn nầy nó làm cho thủy hỏa tương tế, chẳng lạnh chẳng nóng ấy là một thứ thuốc trung hòa.

Trị những các chứng bịnh như là : Thận thủy không đủ, chơn âm kém huyết, tinh huyết khô khan, đau lưng nhức cẳng, tinh thần hao tổn, hình vóc ốm gầy tư cái bài hoài hay rịnh mồ hôi, họ khan tắc tiếng xây xẩm mặt mày, nóng nảy bảo bạt, lưỡi khô cổ gắt, tinh huyết kém hao, đêm ngủ di tinh, tiểu tiện có huyết hoặc có nhọt, hoặc cang hư, hoặc thận hư, nhứt nhứt thảy đều dùng được.

Thuốc hườn nầy tư nhuận tinh-huyết, cái sự công hiệu của nó không kể cho hết được.

Mỗi buổi sớm mai và tối uống chừng bốn chỉ, uống với nước muối mặng-mằng.

Con nít uống chừng một chỉ rưỡi, nếu cho nó uống thường thì nó kích-tỷ khai-vị, mạnh giỏi mau lớn.

Kị củ cải trắng và đồ lạnh - lẻo ngưng trệ chẳng nên ăn.

Mỗi hộp giá là..... 0$30

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu Ông Phật-mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì mới khỏi lầm đồ giả.

THẦN HIỆU NHÃN DƯỢC THỦY

Phàm con người sanh ra ở đời, trong ngũ quan thì có cặp con mắt là một vật chí yếu hơn hết, nếu không cẩn thận, để cho đến rủi ro mà hư cặp con mắt đi rồi thì phải khốn khổ chung thân. Bởi đó cho nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu những phương áo điệu mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, để trị các chứng bịnh con mắt, hoặc bị phong-nhiệt mà sanh nhãn, hoặc sưng, hoặc đỏ, nhức nhối xốn xang, hoặc chảy nước mắt sống, hoặc sợ chói mà không dám ngó chỗ sáng, hoặc có mộng, hoặc có cườm, như bịnh nhãn-hoàn thảy đều dùng đặng cả.

CÁCH DÙNG : Mỗi [illegible] nhỏ vài ba [illegible] rượu [illegible]

Mỗi ve lớn giá là . . . . . [illegible]
Mỗi ve nhỏ giá là . . . . . [illegible]

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI
mặc dầu LÒA

Đèn làng đều đồng, đều tốt
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
[illegible], đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

[illegible] quân-tử, các giới đồng [illegible] nghĩa [illegible] giao, nên mấy nhà khách sang của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy tên tuổi trong thương trường, tuổi là chúng tôi hết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tình quyến thiết càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sang của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thấy ít ít, khó nỗi đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy nhà khách sang của chúng tôi hiệu là :

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23 ;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Aimée-Lorraine số 101 và 103.

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huê ái của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm lầu ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quản-lý. M. Hiệp

Maison TAC-LY
TRAN-THOAI, Propriétaire
97, 99 Boulevard-Charner 97, 99
SAIGON
Horlogerie — Quincaillerie
Fourniture de toutes les matières grasses
Lampisterie à pétrole, essence, à acétylène et à électricité
Disques et Machines Phonographes
COMMISSION, IMPORTATION ET EXPORTATION

Epicerie & Mercerie
NGUYỄN-VĂN-BẢO
129, Rue d'Espagne, 129. — Saigon
BÁN SỈ BÁN LẺ

LỜI RAO CẦN YẾU

Tiệm tôi mới tiếp đặng « Mực Đen » (Encre Noire Varin) và « Mực Tím » (Encre Violette) nhãn hiệu « Con Bướm-Bà » là Mực tốt nhứt bên xứ Pháp-Quốc gởi qua, chẳng phải như mấy tiệm bán xưa nay đâu, Mực nầy đựng ve trộn trên nút ve có dán giấy bông đề niêm, mới là Mực của tiệm tôi, vậy chư tôn có cần dùng Mực hoặc đen hoặc tím, thì hãy nài nhận « Con Bướm Bà » và ve trộn mới là Mực tốt, kẻo lầm thứ giả mạo tốn tiền mà dùng không được. Còn chư tôn nào ở xa muốn mua trữ bán lẻ thì hãy viết thơ cho tôi hay, tôi sẽ tính giá rất rẻ.

Tại tiệm tôi có bán đủ đồ gia vị, nào bánh bộp, bánh sữa, Sô cô-la, Sữa đặc, Bơ, Đầu-heo mới, đồ hộp trái cây, Cà-phê, Đường cát trắng Cà-mâu, Savon thơm, Savon Cadum Savon Marseille, Savon Dầu con Ngựa, dầu Essence de Menthe thứ tốt, Giấy Cao-su, Nón Casque trắng, giấy, viết, mực, đồ học trò dùng, Rượu nấu đá, Rượu chát trắng, Rượu Cô-nhắc (Cognac) Rượu Champagne Rượu rum (Rhum) Rượu ngọt Rượu khai vị, nước suối đủ đồ dùng trong đám tiệc và nhiều thứ nữa không thể nào kể cho hết?

Bán rẻ hơn các nơi chẳng có tiệm nào bì kịp

NGUYỄN-VĂN-BẢO,
Kính cáo.

Voulez-vous vous habiller à la dernière mode ? — Désirez-vous une une coupe?
AU BON PRIX
Venez chez
LÊ-ĐÌNH-THỨC
Tailleur Tonkinois
109 rue d'Espagne Saigon

Khăn đen tốt đẹp

Nhiễu Bombay — Nhiễu Tàu và Iôn nhứt hạng giá mỗi khăn. . . . . 2 $ [illegible]
Cô thứ Bombay hạng nhì . . . . . 2 [illegible]
Cô thứ Bông hạng thường mỗi khăn 1 50
Khăn kết từ 4 lớp đến 8 lớp thôi.

Cúp tóc và để tóc có mới vấn khăn đó nữ. Song muốn kết đính lại phải do contour de tête mấy tất phải chỉ rõ và dùng mấy lớp phân biệt kỹ càng thì tôi sẽ làm y theo, rồi gởi lại từ tế bằng Contre Remboursement thì quí vị phải chịu tiền gởi, nếu gởi mandat trước cho tôi thì ở phí tôi chịu vì gởi Contre Remboursement nhà giấy xa Lon 10 kilomètres. Tôi rao bấy nhiêu lời xin quí vị chiếu cố tôi rất cảm ơn

Adresse :
NGUYỄN-VĂN-ĐẸP,
Propriétaire à Suối đá Kinh-môn à Tây-Ninh.

Ở tại Saigon Tiệm Nguyễn-đức-Nhuận có trở bán thứ khăn nầy.

Cáo bạch

Kính tỏ cùng quí ông quí bà trong lục châu rõ :

Lúc tôi chưa bán đồ xe hơi, tôi đi mua đồ phụ tùng dặng dùng trong cuộc xe của tôi, đi đến chỗ nào cũng đều bị mua giá mắc, mà có ý khi thị là khác. Nên tôi phải ráng mở ra một cái tiệm nhỏ, tại đường *Amiral Courbet*, Saigon, số 26, ngan nhà ngủ Nam-đồng-Hương và Nam-Châu. Bán những đồ phụ tùng theo cáo thứ xe hơi. Trước là sắm đồ dùng trong hảng xe của tôi, sau là giúp cho quí ông quí bà. Nhưng mà chỗ chật hẹp, nên nay tôi mở thêm một cái tiệm khác nơi góc đường *Boulevard Bonnard* và đường *Pellerin* dặng quí ông quí bà đến mua đồ cho có chỗ rộng rãi ra vào và ngồi ngắm cho mát mẻ như mấy hảng khác.

Tôi có làm đại lý bán xe hơi mới, mấy tốt, giá rẻ, đồ mua, ở bên Đại-Pháp chở qua và có mướn một người thợ máy Anglais, tên là *James Shrapnel* sửa xe giỏi lắm, để sửa xe cho quí ông quí bà, xe ai có hư đem lại sửa và có lãnh sơn xe đủ các màu tự ý chủ định ; và bán đủ đồ phụ tùng theo các thứ xe hơi đã có trong xứ Đông-Pháp. Giường sắt giường đồng bên Luân-Đôn gởi lại, và tủ sắt, vân vân.

Cái tiệm mới của tôi tại góc đường *Boulevard Bonnard* và *Pellerin*, ngày *15 Février 1925* sẽ mở cửa khởi sự rước khách. Vậy xin quí ông quí bà giúp tôi cho nên việc, tôi cảm ơn đến cùng. Quí ông quí bà giúp tôi cũng như giúp em cháu của quí ông quí bà vậy, mà có lợi chung, hơn đó giúp cho kẻ khác.

NGUYỄN-VĂN-KIỆU
Kính cáo

Nhà buôn Vĩnh-xuân-Long

Tại Bà-Chiểu làng *Thạnh-mỹ-An* (*Gialinh*) ở tại con đường vòng Bà-Chiểu qua Thị-Nghè. Tiệm nầy mới lập vốn của người Annam hiệu *Vĩnh-xuân-Long*, bán sỉ và bán lẻ đủ các thứ cây, *dầu, sao, gỗ, thao-lao, rắp*, vân vân hoặc chưa cưa hay là cưa rồi, tùy thích người dùng.

Tại đây cũng có bán *đá tàn, đá miếng, dầu con rái, và chai* để xám hay là trét ghe. Các món kể trên đây gốc ở Tâyninh đem xuống.
Giá thiệt rẻ, chớ tôi chê.

NGUYỄN-VĂN-THỌ
Marchand de bois

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Lucs môn bài 99 và 101
(Bến-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách dặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn ; có bán đèn xe đủ kiểu bánh xe cao su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đen tây, đồ bắt kẻ xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cỗi, chuông đạp hai tiền, bình đồ thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cầu xin quí khách có dịp đến Bến-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngôi, thì tôi rất cám ơn [illegible] Con chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng giá cả tôi sẽ lòng hồi đáp.

Chủ tiệm [illegible]

NHÀ MÁY XAY LÚA KIM THỜI
NAM-THUẬN-AN
M. NG.-CHIỂU-THÔNG
Góc đường Bonnard và đường Pellerin
Dây thép nói số 720
Dây thép thường : Thông Cholon
Binhtây
Máy xay chạy bằng mô-tơ dầu-khí tinh nhẩu.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC
Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh — SAIGON

Kính trình quí ông, quí bà đặng rõ, bổn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoài Bắc gởi vô như sau nầy :

Đồ đồng : Các kiểu lư chơn, lư mắc trà, chân đèn, lục bình cẩm bông và chậu trồng kiểng vân vân...

Đồ cẩn và đồ chạm lom bằng cẩy gỗ và trắc : Sập cẩn và chạm, tủ thờ và tủ để salon, các thứ liễn cẩn giải và vân, bình phuông, thọ bình, hoành, và khay, cùng các thứ ghế Salon ngồi chơi trọn bộ (1 bàn, 2 trăng kỷ và 4 ghế, và thứ ghế salon thường (1 bàn và ghế)

Đồ làm theo kiểu kim thời và thanh nhã.

Đồ thêu : Giải giường, nắp bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ dùng trong nhà làm rất tinh xảo và bán giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quí ông, quí bà ở Lục-Châu có về chơi Saigon xin mời các ngày quí bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt bổn tiệm, đã sẵn có đủ kiểu, và xin hết lòng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.
PHÙNG-VĂN XUÂN,

Duy-Xuân ấn quán
Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v... v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.

Duy-Xuân ấn-quán.
kính mời.

H. DELPEYRAT
[illegible] Đường E. [illegible]
[illegible] Amiral Dupré Saïgon
[illegible] MẠNH
[illegible] HÒA

Xin ghé mua ! ! !
TÂN-PHÁT KHÁCH-LẦU
CỦA M. TRẦN XÂN [illegible] NHÀ
Kính cùng quí ông quí [illegible] cùng lục-châu quân-tử đặng rõ.

Bấy lâu nay tôi [illegible] thể cách của khách lầu, [illegible] nhiều hao tốn [illegible] hiệu « Tân-Phát Khách-Lầu » [illegible] đường Tổng-đốc-Phương [illegible] Cholon, phòng vì rất thanh khiết [illegible] mát mẻ lắm, tiền phòng tôi tính rất nhẹ [illegible] các nơi, cùng trẻ sai vặt thơ vì đến đó khiến quí-khách nghỉ nơi phong [illegible] đáng vừa [illegible]

Quí chư [illegible] đến [illegible] xin ghé lại « Tân-Phát Khách-Lầu » [illegible] quí chớ cũng đặng vui lòng, [illegible] gần gare xe-lửa Cholon Mytho cùng [illegible] xe-hơi đi các nơi tiện bề con quí [illegible]

Tôi cũng có lãnh [illegible] Langsa và Annam đủ kiểu [illegible] bán bằng tàn, và bằng bắc [illegible] và bán đồ nữ trang [illegible] kiểu kim thời [illegible] khéo, cùng là xe máy [illegible] đồ phụ tùng [illegible] cũng có tiệm bán cơm tây, restaurant [illegible]

Vậy xin [illegible] quí [illegible] quí vị, thừa [illegible] gặt [illegible] đến tiệm tôi, [illegible] hết lòng [illegible] thăm viếng.

Chủ nhân [illegible] XÂN [illegible] KHÁ

Imp. de Đông-Pháp Thời-Báo 71, rue Mac-Mahon

Tranquille [illegible]

Le Gérant : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH